

forflag i denne Retning, der forhindrer, at en Mand, som hjælper mange lidende Medlemmesfer, ikke bliver overfalden — jeg havde nær sagt af de autoriserede Ræger — og straffet, fordi han gjør en god Gjerning imod sine Medlemmesfer. Det er af disse Grunde, at jeg vil stemme for det foreliggende Lovforslag i den Forvisning, at dersom de Herrer og navnlig den høitærede Minister ere velvillig stemte for en saadan Tanke, saa kan dette Lovforslag undergaa de Forandringer i det andet Thing, som ere nødvendige, og dersom den høitærede Justitsminister, i Modsætning til hans Opræden her, vil sige til Landsthinget: Naar der gjøres denne eller hin Ændring i Lovforslaget, saa kan jeg gaa ind paa det, saa er jeg temmelig vis paa, at Lovforslaget vil gaa igennem. Gjør den høitærede Minister derimod ikke dette, saa kan jeg saa godt begribe, at Forslaget ikke faar ret lang Tid til at leve i, men saa er det jo kun en Skuffelse, som er overgaaet os saa tidt, og som vi maa finde os i for denne Gang, haabende paa bedre Tider og paa, at der engang vil komme Mænd baade i Regjeringen og i Thinget, som ere mere velvillig stemte for det Slags Sager, end vi desværre hidtil have været vant til. — Det er af disse Grunde, at jeg vil stemme for Lovforslaget og raade de Herrer til at gjøre det Samme.

Termansen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), at jeg vel nok kan forstaa hans Stilling i den Henseende, nemlig at han ikke synes, at det var rigtigst at komme frem med et Ændringsforslag, som indeholdt et helt andet Lovforslag, men jeg kan dog ikke give ham hel Ret i, at dette ikke lader sig gjøre, thi vi have jo for ganske nylig her i Thinget stemt over et Lovforslag, hvortil der var stillet op som Ændringsforslag et helt andet Lovforslag, der hvilede paa et helt andet Grundlag, nemlig Forslaget angaaende en Forandring i de geistlige Lønninger. Jeg skulde ogsaa tage meget feil, om det Samme ikke er stet ved flere andre Leiligheder, og jeg synes derfor ikke, at der kunde være Noget i Veien for at stille et saadant Ændringsforslag, selv om det havde været et dybt indgribende Forslag, og det har i alt Fald været denne Betragtning, der har ledet os til ikke at foreslaa Medfættelsen af et Udvalg, idet det var vor Mening, at de Herrer, som maatte have Lyft til at arbejde med paa denne Sag, kunde stille Ændringsforslag. Det ærede Medlem henviste til en Paragraf i Frdg. 17. September 1794 om Bevillingen. Jeg er ganske vist kendt med denne Paragraf, og vi havde jo ogsaa indfat en saadan Paragraf i Lovforslaget, som det ifjor blev forelagt, som handlede herom, men vi frasaldt denne Paragraf netop af Hensyn til, at flere ansæte Ræger have udtalt sig derimod. Det forekom mig, at der i deres Udtalelser var Noget, som vidne om, at der

iblandt Rægerne var en almindelig Misnøje med, at man saaledes gennem Bevilling vilde stille Folk, som ikke havde modtaget den sædvanlige Udbetaling ved Siden af dem, og jeg maa indrømme, at jeg fandt, at der var Noget deri. Vi have virkelig gjerne villet tage alle berettigede Hensyn til Rægerne saavel som til Billighed og personlig Frihed i den Henseende. Men min Hovedindvending imod den hele Maade at gaa frem paa er, at jeg ikke betragter Bevillingsvæsenet i saadanne Forhold som fyldestgjørende. Vi have jo saa ofte, naar der har været Tale om saadanne Love, som gik i Frihedsretning, hørt den Indvending mod dem, at Mømpen, som de vilde hjælpe paa, kunde høves ad Bevillingsveien, saaledes den Gang, der var Tale om Sognebaandsløsningsloven og flere kirkelige Frihedslove, ja, jeg tror selv Næringsloven — at de Mømpen, som vare tilstede, kunde man lempe paa ad Bevillingsveien, men som man i de af mig omtalte Forhold ikke har troet at kunne hjælpe Sagen ad denne Vej, saaledes er det ogsaa min Mening, at vi i nærværende Tilfælde heller ikke ville opnaa at afhjælpe Trangen ad den Vej. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den høitærede Justitsminister vistnok vil være meget velvillig overfor lige Tilfælde, hvor der bliver søgt om Bevilling for saadanne dygtige Mænd, og jeg har ligeledes Erfaring for, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), hvor han i en anden Stilling har havt en betydelig Indflydelse paa saadanne Sager, har vist megen Velvilje og Imøbetommen; men der er, som sagt, overordentlig store Vanskeligheder ved at betrede denne Vej. Jeg tror ikke, den er heldig. Det ærede Medlem sagde, at det var den naturligeste Fremgangsmaade at have gaaet denne, men jeg skal dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at, efterat Sagen nu er bleven reist, og efterat den er bleven sat i Bevægelse her i Salen og behandlet saaledes, som den er bleven behandlet, og efterat den ærede Justitsminister selv har paapeget, at der virkelig var en Trang tilstede til Ændringen i Lovgivningen paa dette Omraade, forekommer det mig, at det havde været den naturligeste Fremgangsmaade, om Regjeringen selv havde taget Sagen i sin Haand. Dersom det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antvær) har Ret i, at Forslaget, naar det gaar herfra, kun har en kort Tilværelse, efter som de andre Dele af Lovgivningsmyndigheden neppe ville skænke denne Sag nogen alvorlig Overveelse, saa at vi ikke ville faae nogen Lov ud, skal jeg slutte med at sige, at, hvis det bliver Tilfældet, vil det efter min Mening hverken være en god eller en naturlig Fremgangsmaade.

Nasmussen: Jeg skal fatte mig meget kort, da jeg kan henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen), idet han imøbegit det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds